

Roelof Jan Mulder en Kees de Vries in gesprek met de nieuwe voorzitter van de NBP

“Streven naar schaalvergroting”

Zeilen is zijn grote hobby. Lekker doorwaaien, je hoofd leeg maken. Dat is voor de nieuwe, per 1 januari 2012 aangetreden, voorzitter van de NBP heel belangrijk.

Want hij maakt zich nogal eens druk. Over managers bijvoorbeeld, die volgens hem te veel verdienen en waar er ook nog eens te veel van zijn. Het fenomeen manager is volgens de nieuwe voorzitter van de NBP eigenlijk het ergste wat de hedendaagse samenleving is overkomen.

Daarmee is meteen de toon gezet voor dit interview.

Simon van der Schoot, gewaardeerd columnist van Pensioenbelangen, bezet sinds 1998 een van de twee zetels van de NVOG-fractie in de deelnemersraad van het ABP en was voor die tijd lid van het NBP-bestuur. Door hem te benoemen, heeft de Bond een bevlogen voorzitter in huis gehaald, die niet schroomt te zeggen waar het op staat en gedreven wordt door een sterk ontwikkeld rechtvaardigheidsgevoel.

Het eerste wat opvalt aan Simon als hij de kamer binnenkomt waar wij op hem wachten, is het prachtig glanzende grijze pak dat hij aan heeft. Zo hebben we hem nog nooit gezien. Maar dat heeft te maken met iets belangrijks waar hij later op de dag naar toe moest. "Nee, niet alleen voor de foto hoor!" lacht hij. Dat sterke rechtvaardigheidsgevoel heb ik altijd gehad

Dat sterke rechtvaardigheidsgevoel heb ik altijd gehad

De lange tijd die hij al lid was van het bestuur, "ik heb alle rangen en standen doorlopen bij de NBP", doet ons veronderstellen dat hij al lang voor zijn pensioenering lid was van de NBP. Dat blijkt ook waar en met reden.

"De drijfveer voor mijn vroege lidmaatschap van de NBP is het feit dat ik directeur ben geweest van een meubelfabriek en dat de directeur/groootaanhouder jarenlang 'vergat' tussen vette aanhalings-tekens, de werkgeversbijdrage af te dragen aan het pensioenfonds. Toen mijn technische collega en ik daar achter kwamen, was iedereen al naar de eeuwige jachtvelden ... het bedrijf was overgegaan in Engelse handen en naar ons pensioen konden we fluiten. Pure fraude dus. Omdat ik toen al in overheidsdienst was als leraar kon ik lid worden van de NBP. Eigenlijk is het sindsdien zo dat alles wat ik doe, wordt gedreven door een schreeuw om rechtvaardigheid. Dat sterke rechtvaardigheidsgevoel heb ik altijd gehad, maar dat is daardoor wel sterker geworden."

Wat hij bijvoorbeeld bijzonder onrechtvaardig vindt, is het feit dat 3 miljoen gepensioneerden "geen donder" te zeggen hebben over hun eigen pensioen. Dat ze slecht(s) vertegenwoordigd zijn door de vakbon-

den die vaak heel andere belangen hebben dan de gepensioneerden".

Organisatiegraad gepensioneerden hooguit 5%

"Het feit dat de overheid destijds zomaar 32,8 miljard gulden (met rente op rente zou dat nu ruim 25 miljard euro zijn, RJM) uit de pensioenpot van het ABP achterhield zonder dat de vakbonden daar tegen in het geweer kwamen, is onbegrijpelijk."

Hij kan er nog kwaad over worden.

"Goed, de dekkingsgraad was destijds wel 150% en we hadden dus een enorme reserve, maar die was van de gepensioneerden en niet van de overheid. Ik vond het zeer onrechtvaardig!

Onder dreiging van de – voor pensioenfondsen zeer ongunstige – BTW-heffing en de structurele afoming van de reserves, zijn de vakbonden daarmee bij de privatisering van het ABP in 1996 akkoord gegaan, iets wat natuurlijk nooit had mogen gebeuren.

Maar zoiets gebeurt wél als alleen vakbonden en werkgevers in de besturen en deelnemersraden van pensioenfondsen zitten. Daar wegen de belangen van de werkenden veel zwaarder dan die van de gepensioneerden.

Van de 3 miljoen gepensioneerden zijn er hooguit 150.000 lid van de vakbond. Dat is een organisatie-

Simon van der Schoot

Op 25 november 1937 werd Simon van der Schoot geboren in Leeuwarden. Na de middelbare school studeerde hij enkele jaren Nederlands aan de Universiteit van Amsterdam.

Door omstandigheden kon hij die studie niet afmaken en ging hij het bedrijfsleven in. In tien jaar klom hij op van vertegenwoordiger tot directeur van een middelgrote meubelfabriek.

In 1967 werd hij leraar in het vak commerciële economie (ook wel commerciële vorming genoemd) met o.a. reclame en public relations in het pakket.

In 1990 werd hij voorzitter van de medezeggenschapsraad en projectleider voor de oprichting van de ROC-Vorming. Deze opleidingscentra moesten via fusies tot stand komen. Simon van der Schoot was belast met de voorbereidingen en uitvoering van het project.

Sinds 1980 is hij actief in de pensioenwereld. Hij is onder andere al 16 jaar lid van wat vroeger de Adviesraad heette en thans de Deelnemersraad van het ABP is. In de jaren 90 maakte hij ook deel uit van het bestuur van de NBP. Simon van der Schoot is gehuwd en heeft 6 kinderen, van wie er drie geadopteerd zijn. Een overbodige toevoeging vindt hij eigenlijk, want zijn vrouw en hij ervaren geen enkel verschil in deze harmonische schare.

In zijn schaarse vrije tijd is hij een verwoed zeiler en daarnaast maakt hij radioprogramma's voor een lokaal radiostation en ziekenomroep, vooral gewijd aan klassieke muziek en oude jazz.

graad van 5%. Maar die vakbonden maken wel de dienst uit. Weet je hoeveel onafhankelijke gepensioneerde leden de deelnemersraad (36 leden) van het ABP telt? Twee! De rest bestaat uit werknemersvertegenwoordigers."

Risico's komen bij de gepensioneerden te liggen

Hij zit duidelijk op zijn praatstoel. Gaat steeds sneller praten en de woordenstroom is daardoor nog maar nauwelijks bij te houden. Zo kwam ook het pensioenakkoord voorbij.

Wat vind hij daarvan?

"Een slecht akkoord. Het is een herhaling van zetten net als in 1996.

Ik beschouw het zogenaamde 'invaren van verworven rechten' als een vunzige vorm van contractbreuk. Maar het ergste is dat de risico's, bijvoorbeeld de beleggingsrisico's, hoofdzakelijk bij de gepensioneerden en de jongere en oudere werknemers komen te liggen. Werkgevers blijven volledig buiten schot, hoeven niet meer bij te storten als het slecht gaat en hoeven ook niet mee te gaan in een eventueel noodzakelijke premieverhoging.

Hoe een vakorganisatie hier in vredesnaam mee akkoord heeft kunnen gaan is mij een raadsel!

En dan wil ik ook nog wel wat kwijt over het ABP. Het bestuur is als een van de eerste pensioenfondsen akkoord gegaan met het pensioenakkoord. Zonder daar de deelnemersraad over te raadplegen. Over zo'n belangrijke wijziging in de pensioenwetgeving! Ik vind dat behoorlijk hoogmoedig."

Mijn voorgangers hebben het goed gedaan

Dan zijn we toe aan een ander belangrijk punt. Gaat de nieuwe voorzitter ook een ander beleid voeren?

"Mij past bescheidenheid, mijn directe voorgangers hebben het goed gedaan. Elk jaar is er een brainstormdag. Daar wil ik samen met de andere bestuursleden ventileren wat mijn plannen zijn en gevoed worden met goede ideeën waar we in de toekomst wat mee kunnen. Als je vraagt: kun je niet een tipje van de sluier oplichten? Dan zeg ik: nee, dat kan ik eigenlijk nog niet. Maar ik kan je wel zeggen dat we gaan streven naar schaalvergroting. Meer leden, meer zeggingskracht. Dat zou met name kunnen door ons blad Pensioenbelangen. We hebben een mooi en kwalitatief goed blad. Maar de oplage moet omhoog en het blad moet nog gezaghebbender worden dan het nu al is. Het is zonde als wij ons licht onder de korenmaat stellen."

Egoïstische oudere? Hoe dŭrven ze!

Jammer dat we ons moeten onderwerpen aan het strakke regime van het maximum aantal pagina's. Want Simon van der Schoot heeft ook nog een appeltje te schillen met Lans Bovenberg en meer recent met de voorzitter van het sociaal planbureau, Paul Schnabel. Die waagden het – althans volgens de media – te suggereren dat ouderen met een schuldenvrij eigen huis dat maar moesten opeten als extraatje voor hun pensioen en/of om de hoge kosten voor de gezondheidszorg te betalen.

“Hoe durven ze. Heb je je hele leven gesappeld om dat eigen huis af te betalen, elk dubbeltje opzij gelegd, niet met vakantie gegaan en dan wordt je zó gestraft! Hoe komen ze erbij? Dit is de wereld op zijn kop. Ik vind dat van een onrechtvaardigheid, niet te geloven.

En dan is er nóg zo'n onderwerp waar de hooggeleerden in dit land het voortdurend over hebben. De egoïstische oudere. Nou die egoïstische oudere heeft al enkele jaren geen indexering van zijn pensioen gehad, loopt daardoor al ruim 10% achter op de normale loonontwikkeling en zal in de toekomst misschien zelfs gekort worden op zijn pensioen. En dat allemaal omdat de huidige generatie al jaren lang op veel te grote voet leeft en torenhoge schulden heeft opgebouwd.

Dan moet je niet bij mij aankomen met het verwijt dat wij egoïstisch zouden zijn. Jazeker, wij hebben deze maatschappij opgebouwd met alle verworvenheden van dien. Boeiend gegeven daarbij is ook, dat wij als gepensioneerden met succes geijverd hebben voor de indexatietoepassing ook bij de jongere en oudere werknemers.

Straks komen de vakbonden weer met looneisen, want de inflatie en de almaar stijgende kosten voor de gezondheidszorg moeten toch gecompenseerd worden. Als wij solidair zouden zijn in dit land dan zou de vakbond, die pretendeert toch zo geweldig voor de belangen van de gepensioneerden op te komen, moeten zeggen: zij geen verhoging van hun inkomen, wij ook niet. Gelijke monniken, gelijke kappen. Maar dát hoor je ze niet zeggen!”

Hij heeft het er warm van gekregen. Nog net geen stoom uit zijn oren maar wel een oprechte verontwaardiging over zoveel onrecht. De conclusie is duidelijk: met deze gedreven voorzitter heeft de NBP voor het nieuwe ongetwijfeld roerige jaar letterlijk en figuurlijk een standvastige roerganger gekregen met een heldere koers voor ogen! <<